

La déclaration sur la famille : des paroles venant de Dieu

Par Ronald A. Rasband
du Collège des douze apôtres

A családkialtvány: Istentől érkező szavak

Ronald A. Rasband elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Conférence générale d'octobre 2025

La déclaration est d'origine divine. Nous devons donc la traiter avec le respect que méritent les paroles de Dieu.

Cette conférence générale d'octobre 2025 marque le trentième anniversaire de la publication de « La famille, déclaration au monde ». Par dessein divin, cette déclaration, reçue par révélation, a été rédigée pour « sauvegarder et [...] fortifier la famille dans son rôle de cellule de base de la société ».

Nous faisons tous partie d'une famille, que nous soyons mère, père, fille, fils, petit-enfant, grand-parent, tante, oncle, frère, sœur ou cousin. Plus important encore, selon la déclaration, chacun de nous est « un fils ou une fille d'esprit aimé de parents célestes [qui possède] une nature et une destinée divines ».

Quand j'ai été appelé au saint apostolat en 2015, on m'a dit ceci : « Désormais, cette déclaration t'appartient. » Puis, en désignant les mots « Conseil des douze apôtres » dans le titre, la personne a ajouté : « Ton nom est là. Imprègne-t'en et enseigne-la comme si c'était la tienne. »

Que j'aime la déclaration sur la famille ! De l'Afrique à l'Australie, j'ai témoigné à travers le monde du rôle de la famille dans le plan éternel de Dieu. La déclaration est d'origine divine. Nous devons donc la traiter avec le respect que méritent les paroles de Dieu.

Frères et sœurs, comme je l'ai dit à cette chaire lors d'une conférence générale passée, souvenez-vous que « les mots sont importants ».

La déclaration est au cœur de nos croyances. Je vais vous raconter dans quelles circonstances elle a été écrite.

A kiáltvány isteni eredetű, ezért az Istentől érkező szavaknak kijáró tisztelettel kell kezelnünk.

Ez a 2025. októberi általános konferencia jelzi A család: Kialtvány a világhoz bejelentésének a 30. évfordulóját. Isteni terv szerint ez a kiáltvány és a benne található kinyilatkoztató szavak célja „a családnak mint a társadalom alapegységének a fenntartása és megerősítése”.

Legyen szó anyáról, apáról, lány- vagy fiúgyermekről, unokáról, nagyszülőről, nagynéniről, nagybácsiról, fiverről, nővérrel vagy unokatestvéről, mindenki családhoz tartozik. Ami még ennél is fontosabb, a kiáltvány szavait idézve: „mindegyikük mennyei szülők szeretett lélekfia vagy lélekleánya... isteni természet[el] és rendeltetés[el]”.

Amikor 2015-ben elhívtak a szent apostolságra, ezt a tanácsot kaptam: „Ez a kiáltvány most már a tiéd. Itt van ebben [a címben szereplő] »a Tizenkét Apostol Tanácsa« szavakra mutató a te neved. Érezd át és tanítsd a sajátodként.”

Szeretem a családkialtványt. Afrikától Ausztráliáig, és a kettő között mindenhol, szerte a világon bizonyosságot tettem már a család Isten örök tervében betöltött szerepéről. A kiáltvány isteni eredetű, ezért az Istentől érkező szavaknak kijáró tisztelettel kell kezelnünk.

Emlékezzetek rá, testvérek, mit mondtam ugyanerről a szószekekről egy korábbi konferencián: „A szavak számítanak.”

Hadd mondjak pár dolgot a hitünk egyik lényegi üzenetét közvetítő kiáltvány háttéréről.

En 1994, un an avant la présentation de la déclaration, le Collège des douze apôtres a discuté de l'éloignement croissant de la société et des gouvernements des lois de Dieu concernant la famille, le mariage et l'identité sexuelle. Le président Nelson a expliqué plus tard : « Ce n'est pas là tout ce que nous avons vu se profiler. Nous avons vu les efforts entrepris par diverses communautés pour éliminer toutes les normes et les limites relatives à l'activité sexuelle. Nous avons vu la confusion des sexes. Nous avons vu tout cela arriver. »

Les Douze ont décidé de rédiger un document, une déclaration officielle, qui résumait la position de l'Église sur la famille. Cette année-là, ces apôtres, des voyants appelés de Dieu, ont préparé une déclaration sur la famille. Dallin H. Oaks a raconté qu'à l'aide de la prière, ils se sont tournés vers le Seigneur pour savoir « ce qui devait être dit et [...] la manière de le dire ». Ils ont présenté la déclaration à la Première Présidence, constituée de Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley et Thomas S. Monson, pour qu'elle l'examine.

Quelques mois plus tard, en mars 1995, le président Hunter est décédé et le président Hinckley est devenu le quinzième président de l'Église. La déclaration était alors entre ses mains. Quel serait le bon moment pour faire cette déclaration à l'Église? Ce moment est arrivé six mois plus tard.

Quelques jours avant la réunion générale des femmes du 23 septembre, qui précédait la conférence générale, le président Hinckley et ses conseillers ont tenu conseil avec la présidence générale de la Société de Secours. Les sœurs, comme les apôtres, avaient réfléchi aux préoccupations qui touchaient les femmes et la famille. Il a été décidé d'axer la réunion à venir sur la famille.

Il était prévu que le président Hinckley s'adresse aux femmes lors de la réunion. Il avait médité sur le sujet de son discours. Au cours de la discussion, il a mentionné le titre de la déclaration au monde sur la famille, nouvellement rédigée et qui n'avait pas encore été rendue publique. Cette réunion des femmes était-elle le bon cadre pour faire une déclaration décisive sur la famille?

Elaine Jack, alors présidente générale de la Société de Secours, a expliqué plus tard : « À ce moment-là, nous ne savions pas ce qu'était

1994-ben, a kiáltvány megjelenése előtti évben a Tizenkét Apostol Kvóruma megvitatta, hogy a társadalom és a kormányzatok miképpen távolodnak el Istennel a családra, a házasságra és a nemekre vonatkozó törvényeitől. „Azonban nem csupán ezt láttuk – fejtette ki később Russell M. Nelson elnök. – Láttuk még különböző közösségeknek a szexuális tevékenységekre vonatkozó mércék és korlátok elvetésére irányuló erőfeszítéseit. Láttuk a nemek összevisszaságát. Láttuk mindezek eljövételét.”

A Tizenkettek elhatározták, hogy készítenek egy írásba foglalt, hivatalos kiáltványt, amely összefoglalja az egyház álláspontját a család vonatkozásában. Abban az évben ezek az apostolok, Isten elhívott látnokai, elkészítették a családról szóló nyilatkozatot. Dallin H. Oaks elnök felidézte, ahogyan imádságosan az Úrhoz fordultak, „hogyan mond[janak] és hogyan mond[ják]”. Az Első Elnökség – Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley és Thomas S. Monson elnök – elé tárták megfontolásra.

Csupán pár hónappal később, 1995 márciusában Hunter elnök elhunyt, és Hinckley elnök lett az egyház 15. elnöke. A kiáltvány most már az ő kezében volt. Mi lenne a megfelelő idő arra, hogy ezt a kiáltványt bejelentse az egyháznak? – Hat hónappal később jött el ez az idő.

Néhány nappal az általános konferenciát megelőző, szeptember 23-i általános segítőegyleti gyűlés előtt Hinckley elnök és a tanácsosai összeültek tanácskozni a Segítőegylet Általános Elnökségével. Az apostolokhoz hasonlóan a nővérek is mérlegelték már a nőkkel és a családokkal kapcsolatos aggodalmakat. A küszöbön álló gyűlés középpontjába a családokat állították.

Be volt tervezve, hogy a gyűlésen szólni fog a nővérekhez Hinckley elnök, aki már egy ideje fontolgatta, milyen irányt vegyenek a szavai. A beszélgetés előrehaladtával Hinckley elnök megemlítette az újonnan elkészült, de még nem nyilvános, A család: Kiáltvány a világhoz címét. Vajon ez a női gyűlés lesz a megfelelő alkalom a családról szóló döntő fontosságú nyilatkozat megtételére?

A Segítőegylet általános elnöke, Elaine Jack később így beszélt erről: „Akkoriban nem tudtuk, hogy mi is a családról szóló kiáltvány. [A] címe

la déclaration sur la famille. Nous pouvions le deviner par son titre et nous sentions que tout message sur la famille [...] serait bénéfique. [...] J'étais convaincue que les membres du Collège des Douze recevaient des révélations. »

Ce samedi-là, la réunion de la Société de Secours a été historique. Avant de présenter la déclaration, le président Hinckley a prononcé ces paroles importantes : « Avec tous les raisonnements spécieux qui sont présentés comme des vérités, avec toutes les tromperies à propos des principes, avec toutes les incitations à nous laisser gagner peu à peu par la souillure du monde, nous nous sentons poussés à lancer un avertissement [et à réaffirmer] les principes, la doctrine et les pratiques relatifs à la famille que les prophètes, voyants et révélateurs de notre Église ont énoncés à maintes reprises tout au long de son histoire. »

Il a ensuite lu la déclaration dans son intégralité. Comme le Seigneur l'a déclaré : « Que ce soit par ma voix ou par la voix de mes serviteurs, c'est la même chose. »

La déclaration énonce : « La famille est ordonnée de Dieu. » Que j'aime la clarté de cette phrase ! Cette déclaration est un appel à traverser la condition mortelle en gardant toujours à l'esprit la divinité qui est en nous et l'avenir éternel qui nous attend. Le président Nelson a enseigné : « Vous êtes littéralement des enfants d'esprit de Dieu. [...] Ne vous y trompez pas : votre potentiel est divin. Si vous cherchez diligemment, Dieu vous donnera un aperçu de ce que vous pouvez devenir. »

Lorsqu'elle a été présentée, la déclaration n'était pas en accord avec l'opinion de beaucoup dans le monde. C'était le cas à l'époque. C'est toujours le cas aujourd'hui. Certains s'opposent à ce qu'elle affirme sur la famille, le mariage et le genre. D'autres suggèrent que l'Église devrait retirer, réviser ou même mettre de côté la déclaration.

Chers frères et sœurs, comme l'a dit le président Hinckley, cette déclaration sur la famille est doctrinale. Les principes qu'elle énonce ne sont pas en contradiction avec les voies du Seigneur et son chemin des alliances, mais en parfaite harmonie avec eux. Les enseignements que contient la déclaration ont été révélés par notre Seigneur Jésus-Christ à ses apôtres, à l'époque et aujourd'hui. C'est son Église. C'est lui qui a établi les vérités selon lesquelles nous vivons.

azonban árulkodó volt, és úgy éreztük, hogy bármi, ami a családról szól, ...az jó irányba visz. [...] Határozottan éreztem, hogy a Tizenkettek Kvórumának a tagjai kinyilatkoztatást kaptak.”

A Segítőegylet gyűlése azon a szombaton történelmi jelentőségűvé vált. Hinckley elnök az alábbi fontos szavakkal mutatta be a családkiáltványt: „Amilyen sok álokoskodást adnak el igazságként, amilyen sok a megtévesztés a mércék és értékek terén, amilyen sok az arra irányuló kísértés és csábítás, hogy magunkévá tegyük a világ lassú beszennyeződését, úgy éreztük, hogy figyelmeztetnünk kell és óva intenünk... a családhoz kapcsolódó olyan mércék, tanok és gyakorlatok kihirdetése és újbóli megerősítése végett, amelyeket ezen egyház prófétái, látnokai és kinyilatkoztatói az egész történelme folyamán újra és újra kijelentettek.”

Azután teljes egészében felolvasta a kiáltványt. Amint az Úr megmondta, „akár saját hangom, akár szolgálaim hangja által, az ugyanaz”.

A kiáltvány kijelenti, hogy „a családot Isten rendelte el”. Szeretem ennek a kijelentésnek az egyértelműségét. A kiáltvány felhívást intéz hozzánk, hogy a bennünk lévő isteniséget és az előttünk álló örök jövőt mindig szem előtt tartva éljünk a halandóságban. Nelson elnök ezt tanította: „Szó szerint Isten lélekgyermekei vagytok. [...] Félreértés ne essék: a bennetek rejlő lehetőség isteni. Szorgalmas keresésetek által Isten bepillantást nyújt majd nektek abba, hogy kivé válhattok.”

Amikor bemutatták a kiáltványt, az sokak nézetével nem vágott egybe a világban. Sem akkoriban, sem most. Vannak, akik vitába szállnak a családról, a házasságról és a nemekről szóló kijelentéseivel. Némelyek azt javasolják, hogy az egyház vonja vissza, vizsgálja felül, sőt, tegye félre a kiáltványt.

A családkiáltvány, drága testvéreim, amint azt Hinckley elnök leszögezte – tan. A tantételek nem hogy nem térnek el, hanem tökéletesen igazodnak az Úr útjaihoz és az Ő szövetséges ösvényéhez. A kiáltvány tanításait a mi Urunk, Jézus Krisztus nyilatkoztatta ki az apostolainak akkor is és most is. Ez az Ő egyháza, és Ő fektette le azokat az igazságokat, amelyek szerint élünk.

En réfléchissant à la déclaration, certains d'entre vous se disent peut-être : « Elle ne convient pas à ma situation. » « Elle manque d'empathie. » « Ma famille ne ressemble pas à cela. » « Je ne m'y reconnais pas. »

Aux personnes inquiètes à ce sujet, je dis : sachez que vous êtes un enfant de parents célestes que vous faites partie de la famille de votre Père céleste. Personne ne vous connaît mieux que lui ni ne se soucie plus profondément de vous. Tournez-vous vers lui, déversez-lui votre cœur, ayez confiance en lui et en ses promesses. Vous avez une famille en la personne de votre Sauveur, Jésus-Christ, qui vous aime. Il est venu sur terre pour expier nos péchés et porter le fardeau de nos fautes et de nos jours les plus sombres. Il comprend ce que vous traversez et ressentez. Tournez-vous vers lui et ayez confiance qu'il enverra le Saint-Esprit pour vous accompagner, vous élever et vous guider. Ressentez leur amour « qui se répand dans le cœur des enfants des hommes [...] ; c'est la plus désirable de toutes les choses [...] et la plus joyeuse pour l'âme ».

Tous les apôtres du seigneur vous aiment tendrement. Nous prions pour vous et recherchons les directives du Seigneur à votre égard. Restez avec nous. Vous vivez à une époque difficile où l'adversaire cherche à vous assujettir. Ne vous laissez pas entraîner. Et si vous l'avez été, revenez. Nos bras, ainsi que ceux d'autres personnes qui vous aiment, vous sont ouverts.

La déclaration stipule que « les parents ont le devoir sacré d'élever leurs enfants dans l'amour et la droiture ». Le Livre de Mormon offre un deuxième témoignage de cette vérité. Au premier verset de son premier chapitre, nous lisons : « Moi, Néphi, étant né de bons parents. » Combien d'entre nous ont commencé, et recommencé encore et encore, le Livre de Mormon, au point que ces mots sont devenus gravés dans notre esprit ? Gravez-les dans votre cœur.

L'une de mes phrases préférées de la déclaration est celle-ci : « On a le plus de chances d'atteindre le bonheur en famille lorsque celle-ci est fondée sur les enseignements de [...] Jésus-Christ. »

Qui ne souhaite pas être heureux ?

Et quels sont les enseignements de Jésus-Christ ? De nouveau, dans la déclaration : « La foi, la prière, le repentir, le pardon, le respect, l'amour, la compassion, le travail et les divertisse-

Némelyek közületek talán a kiáltványon eltűnődve azt mondják: Ez nálam nem működik. Érzéketlennek tűnik. Az én családom nem ilyen. Nem illek ebbe bele.

Akiknek aggályaik vannak, azoknak azt mondom, tartsátok szem előtt, hogy mennyei szülők gyermekei vagytok, Mennyei Atyátok családjához tartoztok. Senki nem ismer benneteket Őnála jobban vagy törődik veletek még inkább. Forduljatok Őhöz, öntsétek ki Neki a szíveteket, bízzatok Őbenne és az Ő ígéreteiben. A családotokhoz tartozik a Szabadítótok, Jézus Krisztus, aki szeret benneteket. Azért jött a földre, hogy engesztelést hozzon a bűneinkért és hordozza a hibáink és az igencsak rossz napjaink terhét. Ő érti, mivel néztek szembe és mit éreztek. Forduljatok Őhöz, bízzatok benne, hogy Ő el fogja küldeni hozzátok a Szentlelket, aki felemel és utat mutat. Érezzétek át az Ő szeretetüket, „amely áthatja az emberek gyermekeinek szívét; ...minden dolognál kívánatosabb... és a legörömtelibb a lélek számára”.

Az Úr összes apostola nagyon szeret benneteket. Imádkozunk értetek, és keressük az Úr rátok vonatkozó útmutatását. Maradjatok velünk! Emberpróbáló időkben éltek, amikor az ellenség igyekszik megszerezni titeket magának. Ne hagyjátok magatokat eltántorítani! Ha ez már megtörtént, gyertek vissza! A karunk ki van nyújtva felétek, mindazokéval együtt, akik szintúgy szeretnek titeket.

A kiáltvány leszögezi, miszerint „szent kötelessége a szülőknek, hogy gyermekeiket szeretben és igazlelkűségben neveljék”. A Mormon könyve második tanúként szolgál erről az igazságról. Az első fejezet első versében azt olvassuk, hogy „én, Nefi, jó szülőktől születtem”. Közülünk hányan kezdtek neki a Mormon könyvének – majd kezdték el újra és újra –, és jegyezték meg közben kívülről ezeket a szavakat? Vessétek őket a szívetekbe!

Az egyik kedvenc kijelentésem a kiáltványból ez: „Boldogság leginkább akkor érhető el a családi életben, ha az az Úr Jézus Krisztus tanításain alapszik.”

Ki ne akarna boldog lenni?

És melyek Jézus Krisztus tanításai? Megint csak a kiáltványból idézve: „a hit, az ima, a bűnbánat, a megbocsátás, a tisztelet, a szeretet, az együttérzés, a munka és a tartalmas szabadidős

ments sains. »

Qui ne verrait pas sa vie s'améliorer en mettant en pratique ces principes essentiels ? Aucun d'entre nous ne les mettra parfaitement en application, mais nous pouvons toutefois suivre ces sages paroles du président Hinckley : « Faites de votre mieux. »

Dans la déclaration, nous lisons : « Le père doit présider dans l'amour et la droiture » et « la mère a pour première responsabilité d'élever ses enfants ». Présider ne veut pas dire dominer et élever ne désigne pas un rôle secondaire. Dieu a donné aux hommes et aux femmes des rôles différents, mais égaux, essentiels et complémentaires.

Je vais vous raconter une histoire personnelle.

Ma femme et moi avons appris à mieux travailler en partenaires égaux après qu'un jour j'ai décidé de prendre une décision importante sans la consulter. Cela l'a surprise, l'a prise au dépourvu et l'a placée dans une situation très difficile. Quelque temps après, elle a posé la main sur mon épaule et m'a dit avec fermeté : « Ron, s'il te plaît, ne me fais plus jamais ça. » Depuis ce jour, nous avons pratiquement toujours été en accord.

Nous trouvons ceci dans la déclaration sur la famille : « Le père et la mère ont l'obligation de s'aider en qualité de partenaires égaux. »

«Égaux» est un mot important. Au fil des années, sœur Rasband et moi avons travaillé ensemble sur ce que la déclaration décrit comme nos « responsabilités sacrées », nous avons façonné notre mariage sous un joug d'égalité. Maintenant que nos enfants sont tous mariés, sœur Rasband et moi-même continuons de leur donner des conseils, ainsi qu'à leurs conjoints, sur la manière d'être des partenaires égaux.

Lorsque nous vivons les yeux fixés uniquement sur la gloire de Dieu, nous nous respectons les uns les autres et nous nous soutenons mutuellement. Ces modèles divins de justice conduisent à la stabilité dans notre vie, dans notre famille et dans la société.

Notre Père céleste a donné la déclaration sur la famille afin de nous aider à revenir à lui, à apprendre, et à être remplis d'amour, de force, de détermination et de compréhension éternelle. De toute mon âme, je vous supplie de rester proches de lui et de son Fils bien-aimé. Je vous promets que si vous le faites, l'Esprit vous inspirera, vous

tevékenységek».

Kinek az életét ne tenné jobbá e kulcsfontosságú tantételek alkalmazása? Egyikünk sem fogja tökéletesen csinálni, de megszívlelhetjük Hinckley elnök bölcs szavait: „Tegyétek meg, ami csak tőletek telik.”

A kiáltványban azt olvassuk, hogy „az apának szeretetben és igazlelkűségben kell a családjukban elnökölniük” és „az anyák elsősorban gyermekeik gondozásáért felelősek”. Az elnöklés nem uralást jelent, az gondozás pedig nem másodlagos szerepkör. Isten eltérő, azonban egymással egyenrangú és elengedhetetlen, egymást kiegészítő szerepeket adott a férfiaknak és a nőknek.

Hadd osszak meg veletek egy személyes történetet.

A feleségemmel egy olyan nap után, amikor a megkérdezése nélkül hoztam meg egy fontos döntést, megtanultuk, miképpen munkálkodjunk azon, hogy még inkább egyenrangú társak legyünk. Az, amit tettem, meglepte, felkészületlenül érte és nagyon nehéz helyzetbe hozta őt. Később a vállamra tette a kezét, és határozottan azt mondta: „Ron, kérlek, soha többé ne tedd ezt velem!” Azóta mindig lényegében ugyanazon a hullámhosszon vagyunk.

A családkialtványban ezt találjuk: „az anyák és az apák kötelesek egyenlő társakként segíteni egymást”.

Az egyenlőség olyan szó, amely számít. Az évek során Rasband nővérrel közösen munkálkodtunk mindazon, amit a kiáltvány a „szent feladatok” elnevezéssel illet, és kialakítottunk egy olyan házasságot, ahol egyenlően vettük magunkra az ígát. Mivel a gyermekeink mostanra mind megházasodtak, Rasband nővérrel őket és a házastársaikat is mind ellátjuk tanácsokkal arról, hogy miként lehetnek egyenlő társak.

Amikor úgy élünk, hogy a szemünk egyedül Isten dicsőségére tekint, akkor tiszteljük egymást és támogatjuk egymást. Az igazlelkűség ezen isteni mintái kiszámíthatóságot eredményeznek a saját életünkben, a családjunkban és a társadalomban.

Mennyei Atyánk azért adta nekünk a családról szóló kiáltványt, hogy segítsen hazavezetni minket Őhozzá, segítsen nekünk tanulni, valamint eltelni szeretettel, erővel, céltudatossággal és örök belátással. Teljes lelkemmel kérlek benneteket, hogy éljétek közel Őhozzá és az Ő Szeretett Fiához. Megígérem nektek, hogy ha így tesztek,

guidera et vous aidera à ressentir dans votre cœur la paix promise qui « surpasse toute intelligence ». Au nom de Jésus-Christ. Amen.

akkor a Lélek sugalmazni és vezetni fog titeket, és segíteni fog, hogy érezzétek a szívetekben az Ő általuk megígért békességet, amely „minden értelmet felül halad”. Jézus Krisztus nevében, ámen.